

ИСТИНАТА ЗА ШАМБАЛА

ПЪОТЪР ОБРАЗЦОВ

ГЛАВА 1

МУЛДАШЕВ И ШАМБАЛОИДИТЕ

Налага се да кажем на читателя, който е имал късмета да не попадне на книгите на Мулдашев (и казано нескромно, да не е имал късмета да попадне на книгата „АнтиМулдашев“), който е този, този пътешественик по Хималаите, и що за теорич е измъррил. За да сме по-обективни, няма да представим собствено ни мнение, а извадки от преговорите към книгите на Мулдашев, които по традиция се пишат от професор Р. Т. Нигматулин.

И така:

Ернст Рифгатович Мулдашев, доктор на медицинските науки, професор, директор на Всеросийския център по очна и пластична хирургия (гр. Уфа), хирург от най-висша категория, почетен консултант на Луисвилския университет (САЩ), международен член на Американската академия по офталмология, дипломиран офталмолог на Мексико, член на Международната академия на науките, майстор на спорта по спортен туризъм, трикратен шампион на СССР.

Този текст е взет от книгата на Мулдашев „От кого сме произлезли/ Сензационни резултати от научната хималайска експедиция“, издадена (по-точно казано, преиздадена) през 2003 година. Любопитното е, че в книгата „В търсене на Града на Боговете /Том 3/ В обятията на Шамбала“, която се появи през 2004 година, същият този професор е променил мъничко преговора си. Крайно нелепият „международен член“ благоразумно е изчезнал някъде, но затова пък тук Мулдашев се появява пред нас като:

...заслужил лекар на Русия, носител на медала „За изключителни заслуги пред отечественото здравеопазване“. Е. Р. Мулдашев е изтъкнат руски учен със световна известност. Той е родоначалник на ново направление в медицината – регенеративната хирургия, т.е. хирургия за „възпроизвеждане“ на човешки тъкани. Първата в света успешна трансплантация на око е направена от него. Понастоящем ученият работи върху основите на клониращата хирургия, т.е. хирургия, свързана с регенеративното възпроизвеждане на цели органи.

По време на проучванията си Е. Р. Мулдашев не само контактува с различни учени (физици, молекулярни биолози и др.), но се обръща и към основите на религиите и езотеричните знания.

Именно затова той е организувал 5 научни експедиции в Хималаите, Тибет и Египет, които са задълбочили значително разбирането на проблемите на регенеративната хирургия. Но тези открития са били съпроводени и от сензационни открития от философско и историческо естество.

Ако читателят смята, че по време на тези експедиции докторът на науките е общувал с тамошните офталмолози или поне терапевти, за да проучи необикновените прийоми на хималайската хирургия при очните операции, дълбоко се лъже. Целта на „научните експедиции“, организирани от Мулдашев по местата на бойната слава на Буда и всякаквите там Кришни-Вишни, изобщо не е била такава. По онези места докторът е общувал единствено с неграмотни в областта на медицината хора, ламы и просто случайни минавачи и вълненията му не са били свързани с каквито и да било оригинални методи за анестезия или лечение на очни заболявания. Ако го е интересувало някакво око, то това е било мишичното прето око, с което е надарен Буда и всеки уважаващ себе си езотерик или поне Просветен. За да има яснота, ще отбележим, че към просветените

се отнася госпожа Блаватска¹ и някои други персони с подозрително увеличени щитовидни жлези (дали поради недостиг на йод?) и съмнително състояние на психиката. Но за това ще говорим после, а сега ще се опитаме да изложим накратко основите на Учението на нашия офталмолог – обемът на неговите измишльотини и количеството на публикациите му вече ни заглава да напишем тази дума с главна буква.

И така, откъде е започнало всичко? Очевидно от офталмологията. Мулдашев е успял да напрупа значителен брой снимки в анфас на представители на различни народи, но не от собствена му практика. Част от тези портретчета явно са били заимствани от съвременната руска енциклопедия „Народи и религии по света“, а останалите според мен са взети от книгата на Ратцел² „Народознание“, дореволюционно издание, която е на същата тема (книгата е много красива и както са писали в рекламните по царско време – „с луксозна полукожана корица“). Докато разглеждал очите на тези личности през дългите уфимски³ вечери, на Мулдашев му хрумнало, че може да свърже с красиви пунктирани линии различните точки на окомото – центъра, края, горната и долната му точка, след което да направи важни изводи. Има една известна фигура, нарисувана от Леонардо да Винчи – гол мъж с разперени ръце и крака, вписан в кръг, а през него са прекарани различни хоризонтални и вертикални съединителни линии. Но Леонардо не се е опитвал да направи от рисунката си извод за „кръгоподобността“ на идеалния хомо сапиенс, затова пък Мулдашев е стигнал до заключението, че съществуват идеални усреднени очи на човечеството. И – о, чу-

¹ Елена Блаватска (1831-1891) – авторка на мистични книги, съснователка на Теософското дружество в Ню Йорк, чиито идеи споделя Е. Р. Мулдашев. Сред последователите на расовите й теории е бил и Химлер – Б. ред.

² Фридрих Ратцел (1844-1904) – немски географ и етнограф, основоположник на политическата география и антропогеографията, създател на теорията за „живеното пространство“ – Б.ред.

³ Град Уфа – столица на Башкортостан в Централна Русия – Б. ред.

го! – именно такива очички носят на лицето си съвременните тибетци!

И така да е, но по-нататък очният хирург прави съвсем странни изводи, а именно, че точно те – тибетците, са прародителите на човечеството. В един стар виц, в който се пита какво ще се получи, ако се чифтосат таралеж и смок, отговорът твърди, че резултатът ще е около десет метра бодлив тел. Нима тези представители на животинския свят са произлезли от бодлив тел? За Мулдашев това няма значение и без да се опита да обоснове по някакъв начин изводите си, той решава да замине за Тибет и точно там да търси Генофонда на човечеството. А и защо не? Къде другезде да го търси човек, ако не в Тибет!? Глупаво би било средностатистическите очички да бъдат открити някъде в Конотоп¹, там няма нищо за намиране.

И ето, че офталмологът, а по-точно – офталмогеометърът (очният лекар нарича метода си с пунктирани чертички офталмогеометрия), се отправил към Тибет. Впрочем той успял да се добере дотам едва след третия опит, тъй като управляващите Тибет китайски чиновници протаkali издаването на виза, а докато чакал, Мулдашев разглеждал забележителностите на Непал. Там имало един куп доста по-интересни неща от сълзящите зрителни органи на мърлявите аборигени, а именно – пещерите на нашите предци. А като такива Мулдашев, следвайки указанията на Самата Блаватска, тутакси посочил някакви незнайни атланти и лемурийци. Атлантите, от само себе си се разбира, са населявали Атлантида, а лемурийците – Лемурия, също такъв митичен древен материк от далечното минало на Земята. И атлантите, и лемурийците пребивават в пещерите главно в състоянието сомати, тоест външно изглеждат като мъртви, но в действителност са напълно дееспособни физически лица. Те притежават огромна психофизическа сила (а най-вероятно и психо-химическа) и не допус-

¹ Конотоп – град в Украйна, Сумска област – Б. ред.

кал никога до себе си, още повече че всяка пещера се пази от някакви си асури. Последните са полупрозрачни и приличат на попови лъжички, но могат да се защитават, както и да подкрепят соматизацията си другар.

Но това далеч не е всичко. Мулдашев разбрал, че в Хималаите живее някой си Харати, който притежава златни плочи. Важното обаче е не това, че са златни, а че на тях са записани цялата мъдрост на миналите векове и всевъзможните открития, които първа предстои да бъдат направени от човечеството. Въпреки че офталмогеометърът не е успял да види лично нито Харати, нито плочите, нито соматите, той убедено пише за това като за научно установен факт. И защо не, след като това му е било разказано от някакъв доста авторитетен будистки монах с непроезисимо име и подозрителна лексика.

Разбира се, не е възможно всички „открития“ на доктора на науките да бъдат изложени накратко и по тази причина той е изписал хиляди страници с тяхното описание. Но така или иначе, съдържанието на последния му опус под заглавие „В търсене на Града на Боговете /Том 3/ В обятията на Шамбала“ би могло да бъде предадено и по-кратичко. След като все пак успял да се добере до Тибет, Мулдашев бил поразен от сходството на някои планини с пирамидите и други геометрични тела. Това сходство се проявявало особено ярко, когато „изправял“ неравните склонове на планините и скалните образувания, докато прерисувал снимките. Естествено, той направил извод, че цялата Хималайска верига има изкуствен произход. Тогава станало ясно защо в пещерите именно на тези планини живеят апланти в състояние сомати, а покоят им се охранява от спомнатите вече асури – безтелесните главоноги същества, които не допуснали в пещерите дори самия Мулдашев. Макар че редиците от китайската народоосвободителна армия са успели да проникнат там и по обичайния начин да направят на решето соматизацията, изтребвайки ги до корен.